

Siðsøga

við Óla Jacobsen

HAVNARGENTAN VALBORG Í KORSØR:

POSTKORT SUM SIGA SØGU

AT SKRIVA **POSTKORT** HEVUR VERIÐ **NÓGV BRÚKT** Í MEIRA ENN **100 ÁR**. Í SUMMUM **FØRUM** ER TAÐ SO **HEPPIÐ**, AT HESI POSTKORT ERU **VARÐVEITT**. TÁ KUNNU TEY GEVA **ÍKAST** TIL **ÆTTARSØGUNA** HJÁ VIÐKOMANDI

Tann gamli Knút skómakarin var ein kendur maður í Havn í síni tíð. Hann framleiddi eisini t.d. stívlar og hevði skósølu. Tískil hevði hann fleiri fólk í arbeiði. Sonur hansara Knút (1900-1968) var eisini ein kendur skómakari í Havn.

Knút var ættaður úr Funningi og giftist við Isalínu, systir tann ikki minni kenda Djóna í Geil, sum saman við sínum børnum eru ein týðandi partur av Havnar og Føroya søgu. Serliga kendir vóru Petur Alberg og Kristin í Geil.

Knút og Isalína fingi átta børn, sum komu til. Næstyngst av teimum var Valborg, f. 1898. Undan henni var ein onnur Valborg, sum doyði sum smágenta.

Valborg "fall" blaðung fyrri tí try á eldri Laurits Jensen, sum var marinari við verju-skipinum Beskytteren. Hetta skuldi ikki dáma pápanum, Knúti.

Hann var so illur, at eina ferð Laurits kom á gátt í oysregni, vildi Knút ikki lovað honum inn. Hini í húsinum søgdu tá við hann, at tað sœmdi seg ikki at vísa slíkt ringt gestablídni móti einum fremmandum, og sloppið var!

Hetta javnaði seg skjótt, tí tað vísti seg, at Laurits var ein stásmaður. Tey giftust og búsettust í Korsør. Tey fingi tvey børn. Knud var eitt skifti stjóri á skipasmiðjuni í Vestmanna. Hann hevði føroyska konu, Nannu úr Sørvági. Margith búði í nógv ár í Roskilde. Tey eru bæði deyð fyrri nøkrum árum síðani.

Valborg hevði nógv samskipti við ættina í Føroyum, og hetta var eisini gjørt við postkortum. Herfyri var ommusonurin Petur, hann var brandmeistari í Havn nøkur ár, á vitjan í Føroyum. Við sær hevði hann myndir og eitt album við postkortum hjá ommuni, sum hann helt, at eg hevði áhuga fyrri. Valborg var ommusystir míni, so hetta hevði avgjort áhuga.

Myndirnar á hesum postkortum eru sera áhugaverdar og fleiri av teimum er rættiliga ókendar. Tað er eisini áhugavert, at nógv av hesum postkortum við myndum úr Føroyum vórðu seld "til Fordel for Fonden til Hjælp for Døvstumme." Vanliga stendur ikki so nógv

Gamli Knút í Keypmannahavn saman við Valborg

í einum postkorti. Men kortini kann okkurt vera, sum kann hava áhuga fyrri eftirtíðina. Tað er tað eisini í hesum savninum.

Valborg samskipti við postkortum við sjeikin

Her skal takast aftur í summi av hesum postkortum. Hetta kann fyrst vera við fyrsta sambandinum millum Valborg og Laurits, eftir at tey eru komin at kennast.

Fyrsta kortið til Laurits er stemplað 1. februar 1916. Tá hevur Valborg bara verið 17 ára gomul. Hon sendir kortið til Korsør, men tað er umadresserað til Beskytteren, sum tá hevur havt stød í Skagen. Frímerkið ljóðaði uppá 5 oyru. Í dag er minsti takstur at senda bræv millum Føroyar og Danmark kr. 10 ella 200 ferðir so nógv!

Valborg skrivar við síni vøkrum hondschrift, sum var eyðkend fyrri hana alt lívið:

Kære Laurits,
Nu kan du vente at faa mit
Fotografi snart. Jeg blev endelig
fotograferet i gaar og faar Bille-
det at se paa Søndag og hvis det er
lykkedes, saa skal jeg sende det med

første Fart. Jeg var til Bal i aftes i Klubben og morede mig meget godt, men dog var der noget der manglede.

Síðan greiðir hon frá, at postkortið er av amt-mansborgini. Hon letur eisini heilsa hansara foreldrum og systkin, og hon endar:

De kærligste hilsener din Valborg.

Hetta var so romantiskt, sum tað kundi vera tá í tíðini. Hetta kundi eisini bent á, at tey hava hitt hvørt annað stutt framman undan, kanska í balli í klubbanum.

Tey hava uttan iva eisini skrivað brøv teirra millum, men næsta kortið er frá 4. desember 1916:

Brevet kom ikke med Tjaldur (hjá DFDS). Posten var gaaet ombord, da jeg var færdig med at skrive, men der er kommet Telegram fra Island, saa haaber jeg, at du faar alt paa samme Tid. Jeg har det meget godt og haaber det samme om dig og dine.

Næsta kortið er sent longu 9.12.1916, og hetta er ein nýggjárshilsan. Tá býr Laurits á sjómansheiminum í Frederikshavn.

Tann 18. januar 1917 skrivar hon aftur:

Endnu en lille Hilsen. Tjaldur sejler om et par Timer. Bare jeg skulde rejse med. Jeg synes, at det er saa længe til Sommeren, men jeg maa vente. Jeg har hørt, at

Eitt av postkortunum at stuðla deyvum: Fiskere med fangs i Kvívík

Seiður verður krúvdur í Havn. Postkortið er útgivið av Hjalmar Jacobsen